

Dacă bucuria dăruirii iubirii în versuri este Prințesă, acest lucru a reușit să îl exprime autorul. Dacă eul său îmbină trăirea cu exprimarea, înseamnă că omagiul adus cuvântului este acolo sus pe pedestalul valorii. Grig Curcanu se autodefinește: un poet neliniștit de infinitatea limbajului Ori: Eu scriu de îngeri triști și sânziene, De curcubeie-n ochii de fecioară, De florile mirese și perene, De ochii tăi ce iriși-mi măsoară.

Din vasta călimară a sufletului își alege culoarea sentimentelor pe care le exprimă, așa colorează crinii regali în cupele lor albe, adunând uneori lacrimi. Se îmbată cu floarea de cicoare, își cântărește păcatele, dorind ca persoana cu răsunet în sufletul său să fie lira care-I vindecă durerea.

Neîmplinirea îi aduce în gând îngeri triști, vise furate, trilul de ciocârlie parcă uitat, și chiar doinele care mor pe vatra strămoșească. Neputința de a schimba parte din realitate îi aduce suferință ori un dor nebun care apasă greu, scârțâitul fântânii ori amintirea mamei pe prispa de acasă.

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*

Indiferent de vârstă, gingășia sufletului cu avalanșe de aduceri aminte, rămâne piatră nestemată pe care o purtăm cu noi toată viața... Versurile sunt pline de simțire, de dor, de cântec și iubire, de toamne târzii și flori albastre...

Un tablou măreț unde abundă figuri de stil, care duc la amplificarea ideii de exprimat și creând imagini vizuale în care te transpui citind. Grigore Curcanu este bogat: are munții lui în care și iarba

Îl cunoaște, are ȚARA pe care o va iubi și dincolo de moarte.

Scrive despre florile de argint de la tâmpile, despre iubiri paralele, despre zâmbete și Dumnezeu. Are dacia, mierla, satul său sărăcăcios, și poartă în suflet totul cu iubire, în primăveri de exprimare, și adaugă eu, oferite nouă ca pe un dar de mare preț.

Doina Bârcă

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ *Independența
prin Cultură*